

Jesu hjärtas högtid

Av den heliga Margareta Maria Alacoque, visitationsnunna (1647–1690)

Jag tror att vår Herres stora längtan att hans heliga hjärta skall hedras på särskilt sätt har det syftet att återlösningens verkan skall förnyas i våra hjärtan. Jesu heliga hjärta är en outtömlig källa som inget hellre vill än att flöda över i de ödmjukas hjärtan och göra dem fria och beredda att ge sitt eget liv efter hans vilja.

Ur det gudomliga hjärtat rinner utan uppehåll tre bäckar: den första är barmhärtigheten mot syndarna, som mottar förkrosselsens och botens ande. Den andra är kärleken, som hjälper dem som lider nöd, särskilt dem som strävar efter fullkomlighet, och ger dem möjlighet att övervinna svårigheterna. Ur den tredje bäcken rinner kärlek och ljus till hans fullkomliga vänner, som han vill förena med sig och dela sin kunskap och sina befallningar med, så att de, var på sitt sätt, kan lägga ned alla sina krafter på att utbreda hans härlighet.

Det gudomliga hjärtat är ett bottenlöst djup av alla goda ting, där de fattiga kan kasta alla sina bekymmer. Det är en avgrund av glädje, där vi kan dränka all vår sorg, det är en avgrund av ödmjukhet mot vår vanmakt, en avgrund av barmhärtighet mot de eländiga, en kärlekens avgrund där all vår brist kan sänkas i djupet.

Ni borde förena er med vår Herres Jesu Kristi hjärta. Början till er omvändelse är att ni gör er mottagliga, slutet är gottgörelsen. Gör ni inga framsteg i bönen? Låt det då vara nog att ni frambär de böner till Gud som Frälsaren uppsänder för vår skull i Altarets sakrament. Frambär hans glöd för att avhjälpa er ljumhet, och närhelst ni skall göra något, be då denna bön: ”Min Gud, detta gör jag (eller detta lider jag) i din Sons hjärta och enligt hans heliga rådslut, som jag frambär som ersättning för det orätta eller ofullkomliga i mina handlingar.” Gör så i alla livets förhållanden.

Närhelst något smärtsamt eller obehagligt eller skadligt händer er, säg då till er själv: ”Ta emot det som Jesu Kristi heliga hjärta har sänt för att förena dig med sig.” Men bevara framför allt hjärtats frid, som övergår alla skatter. Det finns inget bättre sätt att bevara den än att göra avkall på sin egen vilja och sätta det gudomliga hjärtats vilja i dess ställe, så att det kan göra för oss allt som länder till dess ära, och vi med glädje kan underkasta oss det och sätta all vår lit till det.

(Ur: *Läsningar till Kyrkans dagliga bön*)